

[Minister Lise Østergaard]

hvor der er tale om byttehandel med delta-gelse af staten. Det overraskede mig, men jeg fandt det dog interessant, at netop frem-skriddspartiet taler for en sådan samarbejds-form.

Hr. Arentoft nævnede et spørgsmål om vores ydelse af fiskerskibe til Bangladesh og mener, at de kriseramte danske fiskere vil have svært ved at forstå, at vi yder dansk bistand til fiskeriet i Bangladesh. Jeg har svært ved at se, hvordan udviklingen af et fiskerierhverv ved Bangladesh' kyster kunne skabe flere sild i Nordøen. Der er tale om bistand til udviklingen af et fiskerierhverv i de lokale farvande til gavn for en befolkning, hvis ernæring bærer præg af en katastofal proteinmangel.

Endelig har jeg lyst til at sige til hr. Arentoft, at med hensyn til hans henvisning til mit eksempel i indledningen af mit indlæg om rentefradrag i vores skatteopgørelse og i landenes økonomiske opgørelser må jeg konstatere, at hr. Arentoft åbenbart ganske savner ironiens nådegave. Den trøst, jeg rettede til hr. Jørgen Junior, skulle ikke forstås bogstaveligt. Den var faktisk ironisk ment.

Hr. Ellemann-Jensen taler om bindingerne, og det har flere andre også gjort. Det er helt indlysende, at spørgsmålet om bindingerne af vores statslån er et vanskeligt spørgsmål. Det er regeringens holdning, at vi meget gerne undlod disse bindinger – og her svarer jeg også fru Lis Starcke og et par andre ordførere – hvis det var muligt.

Fru Lis Starcke spurgte mig, hvorledes forholdet er med hensyn til u-landenes forpligtelse til at købe danske industrivarer. Forholdet er det, at den fjerdedel af vores bistand, som ydes via statslån, er bundet til indkøb af kapitalgoder i Danmark. Når vi i øjeblikket ikke har været i stand til at afbinde den fjerdedel af vores bistand, som udgør statslånene, så hænger det sammen med, at os nærstående industrilande har tilsvarende bindinger, og hvis vi var det eneste land, der ville afbinde, ville det have en rent konkurrenceforvridende virkning. Det har vi altså ikke set os i stand til, men vi ønsker meget og taler for, at en mere generel afbinding kan finde sted.

Hr. Ellemann-Jensen gjorde også opmærksom på spørgsmål i forbindelse med UNDP og ønskede, at vi skal sikre danske virksomheder adgang til leverancer fra UNDP. Der

må jeg lige gøre opmærksom på, at UNDPs virksomhed, hvad nok mange ikke ved, først og fremmest omfatter fagligt personale og stipendier, og her er Danmarks andel tilfredsstillende. Kontrakter med ingeniørfirmaer o. lign. udgør kun godt en halv snes procent og udstyr kun omkring 15 pct. Vi har direkte forhandlinger med UNDP, og vi har kraftigt gjort opmærksom på problemet med vores adgang til disse leveringer. Der er forståelse for det, og vi får meget omhyggelige og meget tidlige informationer om de projekter, UNDP vil igangsætte, således at danske firmaer har de bedst mulige forudsætninger for at kunne indgå i samarbejdet om disse.

Så talte hr. Ellemann-Jensen om eksport af arbejdspladser. Der har jeg da lyst til at gøre opmærksom på, at med den udvidelse af statslånene, som helt umiddelbart foretages, fordi statslånsandelen i nogle år har været ringere, end det egentlig var planlagt – det har den været af administrative grunde – har vi indarbejdet en ny og meget omhyggelig forundersøgellesfase, før statslånene ydes. Den er personalekrævende, og der er gået et par år med at indarbejde den, og i disse år har statslånsandelen været lavere end de 25 pct. Den statslånsandel på godt 20 pct., vi har i år, vil ifølge beregninger, der svarer til dem, som u-landsforskningsinstituttet har foretaget, svare til beskæftigelse af omkring 2.500 personer, og den forøgelse af afløbene af statslånene, som blot inden for denne ramme vil finde sted i den kommende 5 års periode, vil fordoble dette antal til omkring 5.000 arbejdspladser. Så jeg synes for så vidt ikke, at der er grund til den store bekymring på dette område.

Hr. Kjelgaard peger meget rigtigt på sikkerhedsaspektet i vor bistandspolitik, og jeg synes, det er meget væsentligt. Hr. Kjelgaard taler også om bindingsgraden. Jeg mener at have besvaret dette spørgsmål.

Hr. Langsted taler om vores særlige stilling i forhold til u-landene som en lille nation, der ikke er belastet af nogen kolonifortid. Denne holdning har jeg også ofte mødt, og jeg finder, at det er en meget værdifuld baggrund for det gode samarbejde mellem Danmark og vores samarbejdslande i den tredje verden.

Hr. Langsted kommer med et konkret problem og synes, at vi da bør kunne levere in-sektbekæmpelsesmidler over statslånene. Jeg